

Стислий виклад Плану "зеленого поясу"

Вступ

Велика Золота Підкова (цим терміном називають велику економічну зону, яка оточує місто Торонто, від Даргема на сході до Ніагари на заході) є одним із тих регіонів Північної Америки, які розвиваються найбільш швидкими темпами. Згідно з оцінками, до 2031 року до Великої Золотої Підкови переїдуть близько 4 млн. нових мешканців – що за кількістю дорівнює населенню таких міст, як Ванкувер, Калгарі та Едмонтон, разом узятих. Такий приріст населення забезпечить створення 2 млн. нових робочих місць і нової сили нашої економіки. Однак це також створює й істотні проблеми для планового, змістовного й керованого розвитку в регіоні Велика Золота Підкова. Саме тому провінція Онтаріо потребує довготермінових стратегій, щоб утримати силу наших громад і нашої економіки та зберегти здоров'я природного середовища.

Наріжним каменем *Плану розвитку регіону Велика Золота Підкова у провінції Онтаріо* є План "зеленого поясу" – загальна стратегія, яка передбачає чіткі й зрозумілі вказівки стосовно міської структури, та обумовлює, де саме і як відбуватиметься майбутній розвиток і що необхідно захистити для теперішнього й прийдешніх поколінь. План "зеленого поясу" визначає місця, на які не повинна поширюватися урбанізація з метою забезпечення постійного захисту бази сільськогосподарських земель та екологічних особливостей і функцій, пов'язаних із цим ландшафтом.

Територія, захищена згідно із Планом "зеленого поясу" складається із сільськогосподарської та природної систем, пов'язаних із низкою населених пунктів. До складу сільськогосподарської системи входять території вирощування спеціалізованих культур, а також основні сільськогосподарські й сільські території. Природна система визначає землі, що підтримують збереження природної спадщини, а також гідрологічних особливостей і функцій. Обидві системи підтримують зв'язки із загальними сільськогосподарськими й природними системами південного Онтаріо. Населені пункти, які входять до складу "зеленого поясу", різняться за розмірами, розмаїттям, інтенсивністю використання і розташовані на території захищених зон.

Забезпечуючи постійний захист сільського господарства та природного середовища "зелений пояс" також включає важливі природні ресурси і підтримує широкий спектр використання землі для рекреаційних потреб та туризму, а також території й можливості разом із життєздатною сільськогосподарською та сільською економікою, яка постійно розвивається.

У більшій частині південно-центрального Онтаріо та на значній частині території Великої Золотої Підкови за межами "зеленого поясу" розташовані великі площі сільськогосподарських земель, природні та гідрологічні об'єкти й функції, а також інші важливі ресурси. Те, що їх не включено до складу території "зеленого поясу", не означає, що вони мають менше значення, а їхні екологічні та ресурсні особливості визнані неповною мірою. Усі землі за межами території "зеленого поясу" й надалі розвиватимуться в межах існуючих і потенційних майбутніх планових систем та структур, що регулюють використання землі в провінції Онтаріо.

Бачення майбутнього

"Зелений пояс" – це широка смуга постійно захищеної землі, яка:

- Забезпечує захист проти втрат і фрагментації бази сільськогосподарських земель та підтримку сільського господарства, як основного способу використання землі;
- Забезпечує постійний захист природної спадщини й систем водних ресурсів з метою підтримання екологічного здоров'я людей і створює екологічну систему, довкола якої будуть розташовані основні урбанізовані території в регіоні південно-центрального Онтаріо;

- Забезпечує широкий спектр економічних та соціальних заходів, пов'язаних із сільськими громадами, сільським господарством, туризмом, рекреаційною галуззю та використанням ресурсів.

Цілі

Поліпшити наші міські та сільські райони й загальну якість життя шляхом сприяння розвитку на захищених територіях таких напрямів, як:

1. Сільськогосподарський захист

- а. Захист земельної бази для вирощування спеціалізованих культур, водночас, допускаючи розвиток підтримувальної інфраструктури й використання землі для отримання доданої вартості, необхідні для сталого сільськогосподарського використання земель та ведення сільського господарства;
- б. Підтримка зони Ніагарського півострова, на якій вирощуються спеціалізовані культури, як місця призначення та центру сільського господарства, орієнтованого на агро-харчовий сектор та агротуризм, пов'язані з вирощуванням винограду та ніжних фруктів;
- в. Захист первинних сільськогосподарських територій шляхом запобігання подальшій фрагментації і втраті сільськогосподарської земельної бази, спричинених роздібненням земельних ділянок та зміною цільового призначення первинних сільськогосподарських територій;
- г. Забезпечення належної гнучкості, щоб уможливити сільськогосподарське, пов'язане з сільським господарством ти вторинне використання земель, нормальну практику ведення фермерського господарства та розвиток аграрної/ сільської економіки; а також
- д. Підвищення рівня певності для аграрного сектора та заохочення довготермінових інвестицій в управління земельними ресурсами та їхнє поліпшення.

2. Екологічний захист

- а. Захист, підтримка й поліпшення природної спадщини, гідрологічних та ландшафтних особливостей і функцій, включаючи захист середовищ існування для представників флори й фауни і особливо для видів, що перебувають у групі ризику;
- б. Захист і відновлення природних і відкритих зв'язків між Окридзьською Мореною, Ніагарським ескарпом, озером Симко та землями в головній річковій долині, із збереженням зв'язків із більш широкими природними системами Південного Онтаріо за межами Золотої Підкови, такими як: узбережжя Великих Озер, Каролінська зона, басейн озера Ері, нагір'я Каварта та Алгонкіно-Адірондакський коридор;
- в. Захист, поліпшення або відновлення якості та кількості ґрунтових і поверхневих вод та гідрологічної цілісності водних басейнів;
- г. Забезпечення довготермінового керівництва для управління природною спадщиною і водними ресурсами з урахуванням таких моментів, як будівництво, інфраструктура, планування та управління відкритими територіями, агрегатна реабілітація та приватні або державні програми управління.

3. Культура, відпочинок та туризм

- а. Підтримка збереження й розвитку ресурсів культурної спадщини;
- б. Забезпечення широкого спектру доступних для громадськості рукотворних і природних середовищ для відпочинку, включаючи комплекси й споруди, паркові зони, відкриті місця, доріжки та використання прибережних і водних об'єктів для підтримки туризму, спортивного рибальства та інших рекреаційних видів діяльності;
- в. Створення довготривалих можливостей для сталого розвитку туризму.

4. Населені пункти

- а. Підтримка міцної сільської економіки шляхом забезпечення можливостей виконання соціальної та економічної функцій і надання послуг через використання землі для

- спорудження житла, інституційне, комерційне та промислове використання землі, необхідне для нинішнього та майбутнього населення в межах "зеленого поясу", зокрема, в населених пунктах;
- b. Збереження характеру сільських та селищних громад.

5. Інфраструктура та природні ресурси

- a. Підтримка інфраструктури, покликаної забезпечити досягнення соціальних та економічних цілей "зеленого поясу" і пропонованого плану розвитку, намагаючись звести до мінімуму екологічні впливи;
- b. Визнання вигід захисту відновлюваних і невідновлюваних природних ресурсів в межах "зеленого поясу";
- c. Забезпечення доступності й сталого використання ресурсів, що мають вирішальне значення для задоволення соціальних, екологічних та економічних потреб і потреб розвитку.